

[Holger Eriksen.]

fra det radikale partis Sønderborg-Odense-program til det, som det ærede medlem nu gik ind for.

Så meget mere glædede det mig at høre det ærede medlem hr. Aage Fogh, der viste, at der i hvert fald findes een retfærdig i det Sodoma, som det radikale parti set fra et grundskyldssynspunkt i øjeblikket udgør. Jeg håber, at det vil lykkes det ærede medlem hr. Aage Fogh at øve en sådan indflydelse på sin gruppe, at han ikke bliver alene, men kommer til at repræsentere flertallet indenfor den.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen skal jeg sige, at jeg i og for sig ikke finder anledning til at gå ind i en nærmere drøftelse. Jeg har i går gjort rede for mit standpunkt til de to foreliggende forslag. Jeg skal kun sige, at når det ærede medlem stadigvæk holder på, at vi skal gå tilbage til vurderingen af 1950, indrømmer jeg, at der er noget, der taler for det, men må jeg lige nævne et eneste lille eksempel, som jeg kender. To mænd i samme villakvarter erhvervede en byggegrund, den ene i 1950, den anden i 1951. I begge tilfælde gav de 10 kr. pr. m². I begge tilfælde blev jorden vurderet til 7 kr., fordi vurderingen nu engang ligger altfor lavt. Ved den næste vurdering må man formode at grundene i begge tilfælde vurderes til handelsværdien, altså 10 kr. pr. m².

Så vil der efter det ærede medlems forslag ske det, at manden, der har købt i 1951, får et nulpunkt på 10 kr., fordi der er sket en handel efter 1950, medens den anden får et nulpunkt på 7 kr. Har de f. eks. 1 000 m² hver, kommer nulpunktet for den ene til at ligge 3 000 kr. lavere end for den anden; det bliver i afgift 120 kr. mere årlig for ham end for den anden. Det er næsten umuligt at gøre sådanne to mennesker begribeligt, at dette er udtryk for den højere retfærdighed, og alene et sådant praktisk hensyn må efter min mening gøre, at man bliver nødt til at holde sig til den kommende vurdering.

Oluf Pedersen: Det vil være naturligt, at jeg begynder med at udtrykke min anerkendelse af de saglige og nøgterne taler, som regeringspartiets ordfører har holdt

såvel i går som i dag, desværre i modsætning til adskillige andre talere.

Hvad angår det spørgsmål, det ærede medlem hr. Holger Eriksen nu var inde på: om man skal vælge 1950 eller 1956, gør jeg opmærksom på, at forslaget om 1950 er grundskyldskommissionens. Det har jeg fulgt, men jeg sagde i min tale, at man jo også kunne følge reglerne fra loven af 1933, da man tog vurderingen af 1932 som grundlag og bestemte, at den skal ansættes på købets tid; det kunne være den rigtige løsning, og det var altså i overensstemmelse med tidligere lovgivning.

Det fremgik af den tale, det ærede medlem holdt, at socialdemokratiet er klar over, at det bestående skattesystem ikke er det ideelle, men bør afløses indenfor det muliges grænse ved, at samfundet søger at inddrage de værdier, det selv har skabt og skaber, og dermed afskaffer skatterne.

Når man ser på modstanden, som har vist sig fra anden side, så er det ganske klart — det gælder venstre såvel som de konservative — at de elsker skatterne. Der er ikke noget så herligt som de nuværende skatter, der vokser og vokser. Her er man forfærdet over, at der kunne være tale om en grundskyld på 200, måske 300 mill. kr., men det generer ikke, at man selv gik med til at gennemføre nye skatter til 1 milliard kr. Men der er den forskel, at hvis man går vor vej og indfører en grundskyld på 200—300 mill. kr., så betyder det, at man i løbet af få år kan lette skatterne med det dobbelte, medens modsat den milliard kr., som den tidligere regering af venstre og konservative skaffede os, bevirkede, at man yderligere måtte udskrive nok en milliard for at dække de udgifter, som fulgte af skatteudskrivningen. Der er ikke anden undskyldning for, at man laver sådan noget, end at man ikke forstår, hvad det drejer sig om. Jeg forstår ikke, at man vil slutte op om skattesystemet. Synes man, det er så herligt, at de 120 mill. kr. fra 1904 er vokset til 6 000—7 000 mill. kr.? De er vokset til 6 000—7 000 mill. kr., fordi skattesystemet har ødelagt pengevæsenet, og det er det, man vil fortsætte med. Man vil blive ved at ødelægge pengevæsenet og stjæle folks penge ad den vej i stedet for at inddrage de samfundsskabte værdier og